

szende, valódi ártatlanság, semmi keresettség, semmi betanult modor rajta. Hangja egyenesen szívből és szívhez szól s a fel-fogott szerep minden árnyalatához önként simuló. És ami legfőbb: a szavalást maga az érzés idomítja nála, ami gyermeteg arcán őszintén van kifejezve.» (1856—3. szám.) E fellépése után gr. Ráday Gedeon akkori intendáns azonnal szerződtette, egyelőre fellépti díjakkal. A következő években azonban már rendszeres szerződés kötötte a Nemzeti Színházhoz. Első fellépése után több magyar író egyenesen neki írt darabot. Ilyen volt Szigeti József »Becsület-szó« c. darabja is, mely 1856. aug. 6-án került először színre a Nemzeti Színházban, melyben Róza szerepét játszotta. 1857-ben eljegyezte ifjabb Lendvay Márton és a következő év május elsején ülték meg lakodalmukat. Férjhezmenetele után mindketten gyakran vendégszerepeltek az ország nagyobb városaiban. E vendégszereplésekről általános elismeréssel és dicsérrel szólnak az akkori kritikák. (Hölgyfutár, Nővilág stb.) Eleinte fiatal hősnőket, később társalgási szerepeket játszott. Ez utóbbiakban nagy sikerei voltak finom beszélőképessége folytán. 1878. júl. havában Csongrádon vendégszerepelt, midőn egy tiszai szigetet »Ilona« névre keresztelték el, L.-né emlékére. Főbb szerepei ezek voltak: Julia, Katharina (Makrancos hölgy), Cordelia (Lear), Lady Percy (IV. Henrik), Lujza (Ármány és szerelem), Leonora (Fiesco), Margit (A jó falusiak), Zsuzsánna (Sheridan), Rózsika (Rózsa és Rózsika) stb. Ezeken kívül igen kiterjedt szerepköre volt, különösen francia szalon-darabokban játszott sokszor. Szigligeti, Szigeti, Kisfaludy és Dobsa darabjaiban a nőiesség jellemzése az ő játékaiban találta a legjobb ábrázolást. 1904. tavaszán szélütés érte, melyből azonban a Margitszigeten történt ápolása alatt kiépült. Állítólag ez időben kapta kézhez a nyugdíjaztatásáról szóló értesítést és ez okozta volna halálát. Koporsójánál Mihályfi Károly és Császár Imre mondtak búcsúztatót. Sírköfelirata így hangzik:

»Egész élte szenvedés volt,
Egész szíve szeretet, —
Az őtet a földbe vitte,
Ez a menybe sietett.«

Lendvay Nándor, színész, sz. 1851-ben, Marcaliban, megh. 1901. nov. 19-én, Budapesten. 26 évig működött a pályán. A Magyar Színháznak is egyik előnyösen ismert tagja volt.

Lendvay Zoltán, színész, sz. 1887. okt. 9-én, Szegeden. Színész lett 1908-ban.

Lengey Károly, operaszövegíró. Munkája: »Kretei törvény«. Bem. 1838. Fordításai: »Fidelio«, opera 2 felv. Szövegét írta Treitschke. Zenéjét szerzette Beethoven. Bem. 1839. dec. 28. Nemzeti Színház. »Saardami polgármester vagy a két Péter«, vígopera 2 felv. Gilardoni után olaszból. Zenéje Donizettitől. Bem. Pest, 1839. nov. 13.

Lengyel Dániel, orvos, tanár, sz. 1815. nov. 15-én, Kolozsvárott, megh. 1884. aug. 18-án, Pozsonyban. Tanulmányait Kolozsvárt végezte. Pesten pedig medicus lett. 1848-ban Bem táborában szolgált. 1854-ben Nagykőrösre ment tanárnak. 1870-ben Losoncon, 1875-ben Fehérlétfőn működött. 1878-ban nyugalmába ment. Színművei: »Gizuk«, nagyopera 3 felv. Zenéje Thern Károlytól. Bem. 1841. dec. 21., Pest. »Fekete domino«, vígopera 3 felv. Scribe után. Zenéje Aubertől. Bem. 1842. ápr. 2., Pest.

Lengyel Endre, sűgő. Munkája: »Játékszíni zsebkönyv«. Győr, 1843.

Lengyel Gizi, színésznő, sz. 1903. nov. 1-én, Nagyváradon. Színpadra lépett 1921. jan. 13-án. 1925-ben a Magyar Színház tagja volt. Működött a szegedi színháznál is és mint drámai művész itt is megnyerte a közönség és a sajtó tetszését. 1930-ban a Teréz körúti Színpad erőssége.

Lengyel György, színész, sz. 1863-ban, Veszprémben. Színpadra lépett 1880-ban, Kárpáthy György színigazgatónál.

Lengyel Henrik, színműíró, Szabadkán. 1901. dec. 4-én Szabadkán előadták »Magda eljegyzése« c. színművét, 1908. nov. 17-én pedig »Az élet iskolája« c. drámáját.